

ประกาศนายทะเบียน

เรื่อง การเก็บเบี้ยประกันภัย (ฉบับที่ ๒)

เพื่อให้การเก็บเบี้ยประกันภัยและการชำระเบี้ยประกันภัยสำหรับสัญญาประกันภัยบางประเภทสอดคล้องกับการประเมินราคาทรัพย์สินของบริษัทประกันภัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ นายทะเบียนประกาศกำหนดเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเก็บเบี้ยประกันภัย ดังต่อไปนี้

๑. ภายในกำหนดสองปีนับแต่วันที่ประกาศนายทะเบียน เรื่อง การประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย ฉบับลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๕ มีผลใช้บังคับ มิให้นำความในข้อ ๒ และข้อ ๓ ของประกาศนายทะเบียน เรื่อง การเก็บเบี้ยประกันภัย ฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ มาใช้บังคับกับการเก็บเบี้ยประกันภัยของบริษัท และในการเก็บเบี้ยประกันภัยให้บริษัทปฏิบัติตามนี้

๑.๑ ในกรณีที่บริษัทได้ตกลงทำสัญญาประกันภัย นอกจากสัญญาคุ้มครองชั่วคราว (Cover Note) กับผู้เอาประกันภัยแล้ว แต่ยังไม่ได้รับชำระเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัย ให้บริษัทเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัยนั้นโดยมิชักช้า แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินระยะเวลาดังกล่าวต่อไปนี้เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน

๑.๑.๑ สัญญาประกันภัยที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายปี สัญญาประกันภัยระยะสั้นที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยครั้งเดียว หรือสัญญาประกันภัยที่ต้องมีการปรับปรุงเบี้ยประกันภัยเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาประกันภัย บริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยภายในเก้าสิบวันตั้งแต่วันที่สัญญาประกันภัยนั้นเริ่มต้นให้ความคุ้มครอง

๑.๑.๒ สัญญาประกันภัยที่มีการชำระเบี้ยประกันภัยเป็นรายงวด บริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยงวดแรกภายในเก้าสิบวันตั้งแต่วันที่สัญญาประกันภัยนั้น เริ่มต้นให้ความคุ้มครองและงวดต่อๆ ไปไม่เกินเก้าสิบวันตั้งแต่วันที่สุดท้ายของวันที่ถึงกำหนดชำระเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยของงวดนั้นๆ

๑.๑.๓ เมื่อบริษัทได้เรียกเก็บเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าวใน ข้อ ๑.๑.๑ และ ๑.๑.๒ แล้ว แต่บริษัทยังไม่ได้รับชำระเบี้ยประกันภัยจากผู้เอาประกันภัย และสัญญาประกันภัยนั้นยังไม่สิ้นสุดลง ให้บริษัทมีหนังสือบอกเลิกสัญญาประกันภัยนั้นไปยังผู้เอาประกันภัยตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนภายในสามวันทำงานของบริษัท นับแต่วันที่สุดท้ายของระยะเวลาที่บริษัทต้องเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยใน ข้อ ๑.๑.๑ และ ๑.๑.๒ ตามแต่กรณี

๒. มิให้นำความใน ข้อ ๑.๑.๑ และ ๑.๑.๒ แห่งประกาศฉบับนี้ และข้อ ๒ แห่งประกาศนายทะเบียน เรื่อง การเก็บเบี้ยประกันภัย ฉบับลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ มาใช้บังคับสำหรับกรณี ดังนี้

๒.๑ การทำสัญญาประกันภัยกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์การระหว่างประเทศ

๒.๒ การประกันภัยทางทะเล

๒.๓ การประกันต่อ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

พจน์ีย์ ธนวรานิษ

อธิบดีกรมการประกันภัย

นายทะเบียน

บริษัท

ที่ตั้ง

วันที่ เดือน พ.ศ.

เรื่อง บอกเลิกสัญญาประกันภัย

เรียน

ตามที่ท่านได้ทำสัญญาประกันภัย.....และบริษัทได้ออก
กรมธรรม์ประกันภัยเลขที่.....เริ่มให้ความคุ้มครองวันที่.....
ให้ท่านยึดถือไว้เป็นหลักฐาน ปรากฏว่าบริษัทยังมิได้รับชำระเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยดังกล่าว
จากท่าน จำนวน บาท (.....) ซึ่งบริษัท
ได้มีหนังสือเรียกเก็บเบี้ยประกันภัยยังท่านแล้วครั้งหนึ่ง ตามหนังสือที่.....
ลงวันที่..... นั้น

บริษัท ขอแจ้งให้ท่านทราบว่า นับแต่บริษัทได้ออกหนังสือทวงถามให้ชำระเบี้ยประกันภัย
มายังท่าน บริษัทยังมิได้รับชำระเบี้ยประกันภัยตามสัญญาประกันภัยดังกล่าวแต่ประการใด บริษัทจึงขอเลิก
สัญญาประกันภัยฉบับดังกล่าว โดยมีผลตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือลงทะเบียนตอบรับจากบริษัท

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

บริษัท.....จำกัด